ΑΝΗΣΥΧΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛ.ΑΣ. για την εμπρηστική επίθεση στην εξοχική κατοικία του πρώην πρωθυπουργού

Ποιος έβαλε στο **στόχαστρο** τον **Κώστα Σημίτη**

Στο «μενού» της «Μηδενικής Ανοχής» οι πολιτικοί, αλλά η συνδεσμολογία δεν αποκλείει «Συνωμοσία»

ΡΕΠΟΡΤΑΖ
ΒΑΣΙΛΗΣ Γ. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ

Για μια ιδιαιτέρως σοβαρή υπόθεση κάνουν λόγο οι ασυνομικοί για την εμπρηστική επίθεση στην εξοχική κατοικία του πρώην πρωθυπουργού κ. Κ. Σημίτη, καθώς ένα τέτοιο χτύπημα αποκαλύπτει τις επιχειρησιακές δυνατότητες του εγχώριου αντάρτικου πόλης αλλά και τις αδυναμίες των αρχών ασφαλείας. Την οργάνωση «Μηδενική Ανοχή» που χτυπά πολιτικούς ή άλλη ομάδα που έχει προχωρήσει την τελευταία τριετία σε εμπρησμούς βλέπει η ΕΛ.ΑΣ. πίσω από αυτή την επίθεση το ξημέρωμα της προηγούμενης Παρασκευής στους Αγίους Θεοδώρους. Ωστόσο δεν αποκλείουν την ανάληψη της ευθύνης του χτυπήματος, με ωρολογιακό εμπρηστικό μηχανισμό ώστε να προκαλέσει μεγαλύτερες καταστροφές αλλά και οι δράστες να έχουν χρόνο διαφυγής από την περιοχή, από τη «Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς» ή άλλη ένοπλη ομάδα μεγαλύτερου βεληνεκούς.

Η «Μηδενική Ανοχή»...

Η «Μηδενική Ανοχή» είχε επιτεθεί στο γραφείο του κ. Σημίτη στην οδό Ακαδημίας 35, στο Κολωνάκι, στις 3 Απριλίου 2012. Σημειώθηκε μεγάλης έκτασης πυρκαγιά και τραυματίστηκαν ελαφρά τρία άτομα. Τότε στο κείμενό της η οργάνωση ανέφερε ότι «ο Σημίτης είναι ένας από τους εκλεκτούς των Αμερικάνων και των Γερμανών εξουσιαστών».

Η οργάνωση αυτή έχει προχωρήσει σε 18 επιθέσεις μέσα σε τεσσεράμισι χρόνια και έχει μείνει αλώβητη από τις διωκτικές αρχές. Εμφανίστηκε τον Ιούνιο του 2009 και είναι η μοναδική που έχει σχεδόν αποκλειστικό στόχο πολιτικούς και γραφεία κομμάτων. Αρχικά τοποθέτησε εμπρηστικούς μηχανισμούς στο σπίτι του βουλευτή της ΝΔ κ. **Αναστασίου Νεράντζη** και στο ΙΧ αστυνομικού των ΜΑΤ, λίγες εβδομάδες αργότερα εναντίον του γραφείου της βουλευτού του ΛΑΟΣ κυρίας **Δήμητρας Αράπογλου** στο Κουκάκι, τον Ιανουάριο του 2010 επανεμφανίζεται με τον εμπρησμό των γραφείων του ΠαΣοΚ στην Καλλιθέα και ακολουθούν επιθέσεις στα γραφεία των τότε βουλευτών του ΠαΣοΚ κυρίας **Πέμης Ζούνη** και κ. **Χρήστου Πρωτόπαπα**.

Η «Μηδενική Ανοχή» συνέχισε στα τέλη του 2010 και του 2011 τις επιθέσεις στα γραφεία του ΣΕΒ, στο Ελληνοκινεζικό Επιμελητήριο, στα γραφεία της κυρίας **Βάσως Παπανδρέου** (δύο φορές), της κυρίας **Φάνης Πετραλιά**, του κ. **Μιλτιάδη Παπαϊωάννου** και της κυρίας **Μαριλίζας Ξενογιαννακοπούλου**. Το 2013 έχει τοποθετήσει εμπρηστικούς μηχανισμούς σε γραφεία της Χρυσής Αυγής, σε σύμβουλο αποκρατικοποιήσεων του καζίνου της Πάρνηθας και στο πολιτικό γραφείο της βουλευτού της ΝΔ κυρίας **Φεβρωνίας Πατριανάκου**. Σε κείμενο που είχε αποστείλει τότε μιλούσε για «απόκριση στο κάλεσμα της οργάνωσης Ομάδα Λαϊκών Αγωνιστών (σ.σ.: ανέλαβε την ευθύνη για τους πυροβολισμούς και την απόπειρα εκτόξευσης ρουκέτας στα γραφεία της ΝΔ στη λεωφόρο Συγγρού) για την ενδυνάμωση των αντάρτικων υποδομών με σκοπό τη δημιουργία πολιτικού σώματος και επαναστατικού στρατού».

...και οι άλλοι

Στελέχη της ΕΛ.ΑΣ. υπενθύμιζαν πάντως ότι επιθέσεις σε σπίτια και γραφεία πολιτικών είχε πραγματοποιήσει την προηγούμενη τριετία και η «Μαχόμενη Μειοψηφία». Η οργάνωση αυτή, η οποία συνδέθηκε με αντιεξουσιαστές που συνελήφθησαν για τη διπλή λησταία στον Βελβεντό, προχώρησε σε εμπρηστικές επιθέσεις στην κατοικία του πρώην υπουργού κ. **Γιάννου Παπαντωνίου**, στο ΙΧ ενός ιδιώτη που είχε εμπλακεί σε ρατσιστικές επιθέσεις, σε βάρος της πρώην ΓΓ του ΠΕΧΩΔΕ κυρίας **Μαρίας Καλτσά** αλλά και εναντίον των κατοικιών πέντε δημοσιογράφων.

Δεν έχει εξαρθρωθεί επίσης η οργάνωση «Αποκλίνουσες Συμπεριφορές για τη Διάδοση του Επαναστατικού Τερορισμού» με εμπρηστικές επιθέσεις μεγάλης εμβέλειας έχοντας στόχους εταιρείες ενοικίασης ελικοπέρων της ΕΛ.ΑΣ., τα γραφεία της Microsoft στο Μαρούσι, τα δημαρχεία Καισαριανής και Ζωγράφου, πολυκαταστήματα της Αθήνας αλλά και μοτοσικλέτες αστυνομικών.

Οσον αφορά τη συνδεσμολογία του εμπρηστικού μηχανισμού που χρησιμοποιήθηκε στην επίθεση στην εξοχική κατοικία του κ. Σημίτη, οι αξιωματικοί της ΕΛ.ΑΣ., αντίθετα με την αρχική εικόνα, δεν θεωρούν ότι έχει σημαντικές ομοιότητες με τον ωρολογιακό εμπρηστικό μηχανισμό με βενζίνη (αποτελούνταν από ένα τετράλιτρο μπιτόνι βενζίνης, ρολόι, οκτώ μπαταρίες και διακόπτη μέσα σε ένα τάπερ) που είχε τοποθετηθεί στις 25 Φεβρουαρίου 2012 σε βαγόνι του μετρό στον τερματικό σταθμό του Αιγάλεω. Τότε την ευθύνη είχε αναλάβει η οργάνωση «12 Φλεβάρη» που δεν επανεμφανίστηκε. Εμπρηστικούς μηχανισμούς με χρονοδιακόπτη όπως αυτόν στην εξοχική κατοικία Σημίτη φέρεται να είχαν εντοπισθεί και στις πρώτες εμπρηστικές επιθέσεις της «Συνωμοσίας» την περίοδο 2008-2009.

Οι αστυνομικοί πάντως δεν αποκλείουν την περίπτωση την ευθύνη να αναλάβει και κάποια οργάνωση δίχως όνομα, όπως αυτή στην εμπρηστική επίθεση στην κατοικία του κυβερνητικού εκπροσώπου κ. **Σίμου Κεδίκογλου** στα Εξάρχεια τον Ιανουάριο του 2013. Τότε στο κείμενο της ομάδας αναφερόταν ότι «ο πόλεμος έχει δύο όψεις και διεξάγεται παντού. Εκεί και τότε που λιγότερο θα το περιμένουν...».

Η εξοχική κατοικία του πρώην πρωθυπουργού κ. Κ. Σημίτη στους Αγίους Θεοδώρους

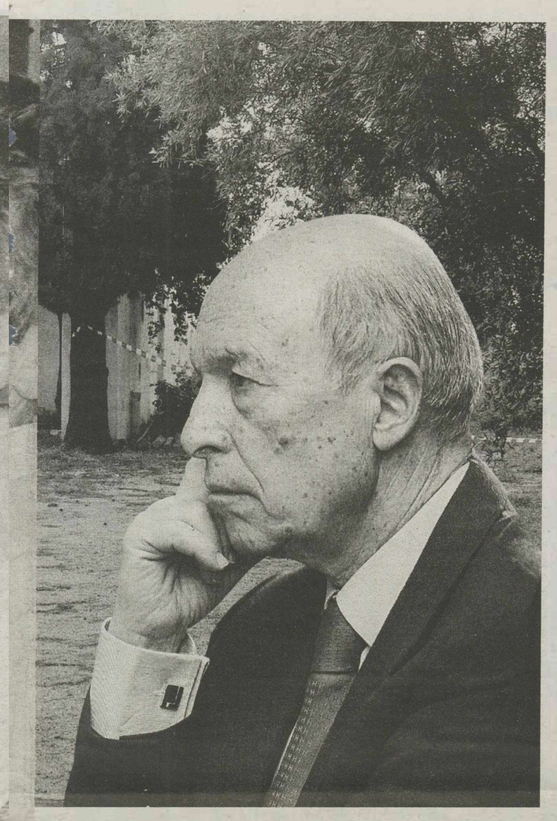

Το χτύπημα αποκαλύπτει τις επιχειρησιακές δυνατότητες του εγχώριου αντάρτικου πόλης αλλά και τις αδυναμίες των αρχών ασφαλείας

Στενές σχέσεις τριών καταζητουμένων στο μικροσκόπιο της ΕΛ.ΑΣ.

Τη σύμπραξη του 42χρονου αντιεξουσιαστή **Νίκου Μαζιώτη** με τους καταζητούμενους ποινικούς **Βασίλη Παλαιοκώστα** και **Σπύρο Χριστοδούλου** εξετάζει τις τελευταίες εβδομάδες η ΕΛ.ΑΣ. Ερευνάται το ενδεχόμενο η ομάδα των τριών να κρύβεται πίσω από ληστείες τραπεζών που έχουν σημειωθεί τους τελευταίους μήνες. Εξετάζεται όμως και η περίπτωση να σχετίζονται με την κινηματογραφική απόπειρα απαγωγής του 33χρονου **Κίκου Μαρίνου**, γόνου της γνωστής εφοπλιστικής οικογένειας, στη Βούλα προ διημέρου.

Οι αξιωματικοί της ΕΛ.ΑΣ. επιχειρούν να χαρτογραφήσουν τις τελευταίες κινήσεις στον χώρο του οργανωμένου εγκλήματος, αλλά και του εγχώριου «αντάρτικου πόλης», προκειμένου να διαλευκάνουν την υπόθεση της απαγωγής αλλά και να δώσουν εξήγηση σε σειρά ένοπλων ενεργειών που έχουν σημειωθεί τους τελευταίους μήνες.

Τα μυστικά της Βούλας

Οι δράστες της απόπειρας απαγωγής του νεαρού εφοπλιστή επιχείρησαν να τον εγκλωβίσουν σε πάρκινγκ σουπερμάρκετ στη διασταύρωση Αιόλου και Ηρακλειδών στη Βούλα. Οπως χαρακτηριστικά ανέφερε αξιωματικός της ΕΛ.ΑΣ., *«τον 33χρονο τον διέσωσε η ψυχραιμία του, αλλά και η τεράστια ισχύς του αυτοκινήτου του (760 ίπποι), που εμβόλισε και παρέσυρε ένα από τα οχήματα των δραστών. Εκτιμούμε ότι έγινε στόχος ύστερα από δημοσιεύματα πριν από έναν χρόνο για την οικογένειά του, η οποία έχει τεράστια περιουσία ενώ διατηρεί χαμηλό προφίλ. Και αυτό θεωρείται για τους απαγωγείς ιδεώδης στόχος. Για την απαγωγή ψάγνουμε πολλά, αλλά εκτιμούμε ότι δεν πρόκειται για παρθενογένεση στον ποινικό ή άλλον ένοπλο χώρο. Οφείλει κάποιος να γνωρίζει ότι σε σοβαρές προηγούμενες υποθέσεις απαγωγής υπήρχαν κάποια κενά στην έρευνα που μπορεί τώρα να έχουν σημασία. Στην απαγωγή του εφοπλιστή Περικλή Παναγόπουλου πριν από πέντε χρόνια φαίνεται ότι υπήρξαν εμπλεκόμενοι δύο ασύλληπτοι Αλβανοί, για τους οποίους δεν μπορέσαμε να βρούμε αποδεικτικά στοιχεία και ξέφυγαν από τον αστυνομικό κλοιό. Επιπλέον συνεκτιμούμε ότι πολλοί κατηγορούμενοι για άλλες υποθέσεις απαγωγών έχουν πλέον αποφυλακιστεί».*

Ο τρόπος με τον οποίο έδρασαν οι υποψήφιοι απαγωγείς, με απόπειρα εγκλωβισμού του ΙΧ του υποψήφιου στόχου, κατά τους αξιωματικούς της ΕΛ.ΑΣ. θυμίζει την απαγωγή του βιομηχάνου **Αλ. Χαΐτογλου** στο Ωραιόκαστρο της Θεσσαλονίκης το 1995. Για αυτήν είχε κατηγορηθεί ο 48χρονος Β. Παλαιοκώστας, ενώ αργότερα στην κατοχή του καταζητουμένου τώρα είχε βρεθεί ένα ντοσιέ με σχεδόν 50 αποκόμματα για την οικονομική κατάσταση και τις δραστηριότητες περίπου 35 ελλήνων επιχειρηματιών και συγγενών τους – θα ήταν πιθανοί στόχοι απαγωγής. Ανάμεσα σε αυτά ήταν και ο μετέπειτα στόχος του, ο **Γιώργος Μυλωνάς**, τον οποίο είχε απαγάγει το καλοκαίρι του 2008. Ιδιο τρόπο δράσης είχαν ωστόσο και οι απαγωγείς του εφοπλιστή κ. Παναγόπουλου τον Ιανουάριο του 2009 στο Καβούρι, ο οποίος αφέθηκε ελεύθερος με καταβολή λύτρων 30 εκατ. ευρώ που δεν βρέθηκαν ποτέ. Σε αυτή την υπόθεση οι βασικοί κατηγορούμενοι είναι στη φυλακή, *«όμως για έναν-δύο από αυτούς ίσως κάτι τέτοιο να μη σημαίνει τίποτε»*.

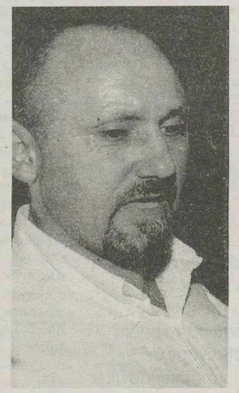

Τις σχέσεις του Β. Παλαιοκώστα, που εμπλέκεται σε δύο υποθέσεις απαγωγής, με έναν αντιεξουσιαστή και έναν ποινικό χαρτογραφεί η ΕΛ.ΑΣ.

Η ληστεία της Αιδηψού

Το ενδεχόμενο «συνεργασίας» του Ν. Μαζιώτη με τον Β. Παλαιοκώστα και τον **Σπύρο Χριστοδούλου** φέρεται να έχει ανακύψει από την ανάλυση στοιχείων για τις ληστείες που σημειώθηκαν τους προηγούμενους μήνες στο Βελεστίνο, στα Μέθανα, στις Σπέτσες και σε άλλες τράπεζες. Αρχικά επιβεβαιώθηκε η εμπλοκή σε αυτή τη ληστεία του αντιεξουσιαστή Ν. Μαζιώτη. Εξετάστηκε όμως και η περίπτωση να ήταν παρών εκεί και ο 42χρονος Χριστοδούλου, ο οποίος παλαιότερα είχε κατηγορηθεί για συμμετοχή σε κυκλώματα εκβιαστών και σε ληστείες, ενώ είχε κατηγορηθεί το 2002 για τη δολοφονία ενός κρατουμένου στις φυλακές Κορυδαλλού με συνεργό τον επικίνδυνο αμερικανό ποινικό *Πίτερ Σέντομ* (βρέθηκε αργότερα νεκρός στις ΗΠΑ).

Ο 42χρονος παραβίασε στη συνέχεια πενθήμερη άδεια και φέρεται να προχώρησε σε σωρεία ληστειών στην Αττική, στην Πελοπόννησο αλλά και στην Εύβοια. Μάλιστα ήδη κατηγορείται για τη ληστεία τράπεζας στην Αιδηψό με λεία περίπου 500.000 ευρώ τον Απρίλιο του 2011. Οι αξιωματικοί έχουν διαπιστώσει ότι σε αυτή τη ληστεία εμφανίζεται η ίδια φιγούρα με ορισμένες από τις ληστείες όπου φέρεται να ήταν παρών ο Ν. Μαζιώτης. Στα χτυπήματα σε Σπέτσες, Μέθανα και αλλού υπήρχαν ομοιότητες και με τον τρόπο δράσης του Χριστοδούλου, ο οποίος φέρεται να έχει κρησφύγετο στην Αργολίδα αλλά και στα περίχωρα της πρωτεύουσας.

Οι αστυνομικοί υπενθυμίζουν ακόμη ότι στις φυλακές είχε γνωριστεί ο Β. Παλαιοκώστας με τον Σπ. Χριστοδούλου (κρατούνταν στο ίδιο κελί) αλλά και με τον Ν. Μαζιώτη. Η σχέση Παλαιοκώστα - Μαζιώτη είχε επιβεβαιωθεί από σύγκριση ευρημάτων μετά την εξιχνίαση της απαγωγής Μυλωνά αλλά και την εξάρθρωση του «Επαναστατικού Αγώνα».

Ηρθαν, απολογήθηκαν **και έφυγαν** οι Γερμανοί της Siemens

«Δεν ξέρω, δεν είδα, δεν θυμάμαι» για τα μαύρα ταμεία

ΡΕΠΟΡΤΑΖ
ΓΙΑΝΝΑ ΠΑΠΑΔΑΚΟΥ

Πέντε Γερμανοί, μεγαλοστελέχη της Siemens, ήρθαν εν κρυπτώ στην Ελλάδα, απολογήθηκαν στον ανακριτή και έφυγαν... Συνολικά έχουν ήδη απολογηθεί 10 Γερμανοί για τη σύμβαση ΟΤΕ - Siemens (8002/1997). Υπόμνημα έχει υποβάλει και ο πρόεδρος του ΔΣ της εταιρείας την επίμαχη περίοδο Χάινριχ φον Πίρερ, αναμένεται πάντως να απολογηθεί με αυτοπρόσωπη εμφάνιση.

Οι πέντε βασικοί ταμίες στο σκάνδαλο της Siemens, επτά χρόνια μετά την αποκάλυψη των μαύρων πληρωμών, μίλησαν για τις διαδρομές των «προμηθειών» κατά τους ίδιους, των μιζών σύμφωνα με το ελληνικό κατηγορητήριο. Δεν αποκάλυψαν πάντως τα πρόσωπα στα οποία κατέληγαν τα εμβάσματα. Ενας από αυτούς, ο Χανς-Βάλτερ Μπερνζάου, παραδέχτηκε συζητήσεις στη Γερμανία για τα δύο μεγάλα ελληνικά κόμματα που εναλλάσσονταν στην εξουσία, αλλά όχι συγκεκριμένα πρόσωπα. Περιέργως αρνείται ότι συνεργάστηκε με τον Χρήστο Καραβέλλα, με τον οποίο είναι γνωστός οι στενές του σχέσεις.

Για πρώτη φορά οι Γερμανοί, πρώην μεγαλοστελέχη της εταιρείας αντιμέτωπα με την ελληνική Δικαιοσύνη, ήρθαν και έφυγαν χωρίς να τους επιβληθούν περιοριστικοί όροι. Στις απολογίες τους, τις οποίες φωτίζει «Το Βήμα», έχουν ανακαλέσει πολλά σε σχέση με αυτές που έφτασαν από τη γερμανική Εισαγγελία πριν από πέντε χρόνια και προκάλεσαν τον γνωστό πολιτικό σεισμό. Κάτω από μισόλογα πάντως και αρνήσεις περιγράφουν ότι συγκεκριμένα πρόσωπα, που είναι και βασικοί κατηγορούμενοι στη χώρα μας (και στη δίκη για τον πρώην υπουργό Αν. Μαντέλη που άρχισε τελικά), επισκέπτονταν το Μόναχο και ζητούσαν τις επονομαζόμενες «ωφέλιμες» πληρωμές.

Ανάμεσα στα πέντε στελέχη είναι και ο βασικός ταμίας Ράινχαρτ Σίκατσεκ, το πρόσωπο που πρωταγωνιστούσε στις «μαύρες πληρωμές» προς την Ελλάδα, ο οποίος εμφανίζεται να ξεχνά τα εκατομμύρια ευρώ που διακινήθηκαν προς στελέχη του ΟΤΕ. Συνομιλητής του, λέει, ήταν κυρίως ο Πρόδρομος Μαυρίδης, ενώ ο Μιχάλης Χριστοφοράκος συνομιλούσε με ανωτέρους του. Θυμάται όμως ότι άλλα μεγαλοστελέχη από τη Γερμανία του είχαν πει ότι κάποια από τα χρήματα που καταβάλλονταν προορίζονταν για ελληνικά πολιτικά κόμματα.

Η απολογία του είναι πολύ πιο αποστασιοποιημένη από εκείνη που έδωσε στη γερμανίδα εισαγγελέα Χίλντεγκαρντ Μπόιμλερ-Χεσλ το 2006. Επιμένει μάλιστα ότι μέρος των χρημάτων που εντοπίστηκαν στην Ελβετία θα πήγαινε σε επενδύσεις στα Βαλκάνια. Είναι γεγονός ότι σε κάθε απολογία ή κατάθεσή του ο Ρ. Σίκατσεκ ανακαλεί κάτι από όσα είχε πει αρχικά, με αποτέλεσμα να αποδομείται σημαντικά το κατηγορητήριο που κτίστηκε στη χώρα μας.

Στις 10 Δεκεμβρίου ενώπιον του έλληνα ανακριτή κ. Νίκου Πιπιλίγκα απολογήθηκε και το άλλο σημαντικό πρόσωπο του σκανδάλου, ο Βόλφγκανγκ Ρούντολφ. Είναι το στέλεχος που κατέθεσε τα 250.000 γερμανικά μάρκα στον πρώην υπουργό Αν. Μαντέλη με αποτέλεσμα σήμερα να δικάζεται για ξέπλυμα βρώμικου χρήματος. Στην απολογία του ο Β. Ρούντολφ – πιθανότατα δεν θα βρεθεί δίπλα στον Αν. Μαντέλη αλλά σε άλλο δικαστήριο – όταν ερωτάται για την κρίσιμη καταβολή παραδέχεται: *«Εγώ πραγματοποιούσα μόνο τις πληρωμές, δεν έπρεπε να ξέρω το υπόβαθρο της σύμβασης»*. Ολοι πάντως στις απολογίες τους έχουν προσωπικές συμπάθειες και αντιπάθειες ακόμη και με τους έλληνες εμπλεκομένους.

Την περασμένη εβδομάδα απολογήθηκαν και τα γνωστά πλέον από την ελληνική δικογραφία πρώην μεγαλοστελέχη της γερμανικής εταιρείας Λούντβιχ Γιάσπερ και Ρόναλντ Κοχ. Και αυτοί επικαλέστηκαν τις δίκες τους στη Γερμανία και έθεσαν θέμα «ne bis in idem». Αποτελεί αγκάθι για το Συμβούλιο Εφετών η αρχή ότι δεν μπορείς να καταδικαστείς για την ίδια υπόθεση από δύο ευρωπαϊκά δικαστήρια, που θα αντιμετωπίσει σε λίγους μήνες.

Ράινχαρτ Σίκατσεκ, το πρόσωπο που πρωταγωνιστούσε στις «μαύρες πληρωμές» προς την Ελλάδα

Σίκατσεκ: «Δεν είδα...»

Από απλός υπάλληλος άρχισε να εργάζεται στη Siemens ο Ρ. Σίκατσεκ. Οπως ομολογεί, την περίοδο 2001-2002 *«πληροφορήθηκα ότι ο Μαυρίδης έπρεπε να λάβει για επιχειρηματικούς σκοπούς ποσά ύψους μέχρι το 8% του κύκλου εργασιών του τομέα ICN (τηλεπικοινωνιών), του προηγουμένου έτους στην Ελλάδα»*. Στη συνέχεια για καταβολές προς Μαυρίδη και Placid Blue απάντησε: *«Δεν θυμάμαι αν είχα ρωτήσει σχετικά τους Μπενζάου, Νιντλ, Κουτσενρόιτερ και Χριστοφοράκο σχετικά με τον σκοπό πληρωμών από την Placid Blue, αλλά μου είχε απαντηθεί ότι τα χρήματα προορίζονταν για πολιτικά κόμματα...»*.

Παραδέχτηκε ότι το σημείωμα «2% πολιτική» έφερε τον γραφικό του χαρακτήρα, αλλά ότι είχε γραφεί σε post it. Σε σχέση με την ενημέρωση των ανωτέρων του για τις «διακριτικές πληρωμές» επιμένει ότι είχε ενημερώσει μόνο τον Γκάνσβιντ (οι δύο τους είχαν μεγάλη αντιπαράθεση στο Πρωτοδικείο του Μονάχου, κυρίως όταν ο Γκάνσβιντ τον κατηγόρησε για αθέμιτο πλουτισμό).

Ρούντολφ: οι πληρωμές

Ο Ρούντολφ ευθέως παραδέχεται ότι είχε την ευθύνη των «διακριτικών πληρωμών». Το πρώτο βήμα, όπως λέει, γινόταν από τα τμήματα πωλήσεων και εκείνα αποφάσιζαν αν οι πληρωμές θα γίνονταν με κανονικό ή διακριτικό τρόπο. *«Επαιρνα εντολές από τον Νιντλ, ο Σίκατσεκ υπέγραφε άλλο έγγραφο και συγκεκριμένα ένα παραστατικό λογιστηρίου για την εκταμίευση των χρημάτων»*. Υπογραμμίζει επίσης ότι ο Χρ. Καραβέλλας *«με επισκεπτόταν συχνά στο Μόναχο για να διασφαλίσει ότι οι πληρωμές θα γίνουν το συντομότερο δυνατόν. Στη συνέχεια αντικαταστάθηκε από τον Μαυρίδη, ο οποίος ζητούσε και μετρητά»*.

Στις απολογίες τους έχουν ανακαλέσει πολλά σε σχέση με αυτές που έφτασαν από τη γερμανική Εισαγγελία πριν από πέντε χρόνια και προκάλεσαν τον γνωστό πολιτικό σεισμό